

mis wägga õnnistud on; kus winapuud harritakse, nenda kuida mitmes Kaukásia maakondades; kus sidi, riisid ja köik suggust penema ja õrnema wiljapuu süggud siggiwad. Siit põhja pole miines, tüllakse

2. Astrakáni-maale, se olli ennemuiste Kasani ja Orenburgi maaga Tatra kuningate üpris wäggew wald ja perris-riik; agga on nemmad köik kolm, jo mõnni sadda aastat, Wenne-riigi waltitseja perrised. Temma järrele on Saratowi kubbernemang; ja on seal mitmed linnad, nenda kui: Zaritsin, Saratow, Sarepta, ja weel mõnned köised; agga köige surem, uhkem, perrekam ja rikkam neist on Astrakáni lin, mõnni pennikorem Kaspia merrest, Wolga jõesuu liggimail. Seal on palju kaubaajamist ülle merre Persia-maa rahwaga. Wolga jõggi aitab kaubaajamist wägga, et ta Iweri kubbernemangust hakkab tulles, kus tedda köiste jõggedega kaewanduste abbiga kokkolastud, et Astrakánist kauba lodjad ja parwed Peterpürri sawad minna. Se samma suur jõggi lähheb Iweri-, Jarostawi-, Nischni-Nowogrodi-, Simbirski ja Saratowi Kubbernemangust, ning ka Kasani-maast läbbi, et köik nimmetud köhhad, omma warrandust, mis ma annab, ülles hja älla, köigeennamiste Peterpürri, turrule sawad wia.

Astrakáni ma on soe, ja süddasuwel wägga pallaw; rahhab mõnnes köhhas metsa polest suur kirsust õlla, sest et neid maid seal ka, kus puu wärjugi polle nähha, muud kui sured laggedad, kus pilliro körgust rohtu peäl, ja mõnnikörd mitme pennikoorma maa peält, mitte weepiiskagi polle leida, ehk wähhematki munnaki wifest sada; sesuggused ma köhhad kutsutakse steppiks. Ömmetige on ma sellegiparrast ennamiste õnnistud kül; kaswawad ugguritsad ja mellonid harrimata tule käes; ja andwad mitmed

maakonnad rohkeste jõdawat wina: agga on Keiser Peter I. winapuud sinna Saksamaalt murretsend tua ja siggitada. Sidi ja poomwilla, ja köikisuggust penemat puuwilja annab ma rohkeste, ja Wolga jõggi ja Kaspia merri wägga palju kallimat suggu kalla; ning tulles seal ka must kallamarri, mis talwisel ajal meie maale tuakse, ja kawjariks nimmetakse. Lambaid ja lambakarje on seal õtsata, ja siggitakse sinna praego sure hõlega, Spanja-maa lamba suggu, et se köigepenemat willa kannab, kennest köige parremat kallewit tehakse.

Ellab seal maal mitme kele rahwast, Kálmukid, kes telkides ellawad, ja omma õtsata karjadega möda maad eddesi ja taggasi käiwad, kus rohhomaid teadwad ollewad, ja kaswatawad Kammelid, hobbosid ja tõuraid; agga köigeennamiste lambaid. Nende karjades ka sedda lammast palju nähha, mis raswasawaks kutsuwad. Se on ni suur, kui tuggew poletõise aastane waskikas; temmal ei olle willa, muud kui agga karmi kárwa seljas, kennest woi lökki wannutawad, mis saddulseppe rankidesse náme pannewad. Selle ellaja sabba on immelik; se ripub tagga, kui üks kahhe ehk kolme leiskane kot, mis aina selge rasw on, ja mõnnikörd nenda raskeks saab, et ellajas tedda ei jõua ärrakanda. Kui sedda on, siis wõtwad pissikesed kahhe rattaga karrilad; pannewad sabba peäle, ja käib siis lammast, karrikas tagga ja sabba peäl. Et sedda seltsi lammast siin, ja weel majalgi Wenne-maa süddames palju on, seal se siis tulles, et Peterpürri lin ülle merre ni palju raswa ja küinlaid jõwab wõderale maile sata, ning, et mele euneste rigis ilmasi küinalte polest pudust polle.

Tulles weel Kálmukitest sedda ütelda, et nemmad ni hästi merra, kui ka kammeli pimast wina